

М О Т И В И към Присъда № 19/13.03.2024 година, постановена по НОХД № 73/2024г. по описа на РС-Елхово:

Наказателното от общ характер производство е образувано въз основа на внесен от РП-Ямбол обвинителен акт ведно с БП № 19/2024г. по описа на ГПУ-Елхово, с който подсъдимият **С. А. А. /S.A.A./, гражданин на Сирийска арабска република**, е обвинен в извършване на престъпление **по чл.279, ал.1 от НК**, за това, че на 14.02.2024г., в района на гранична пирамида № 194, находяща се в землището на с.Воден, общ.Болярово, обл.Ямбол, влязъл през границата на стрА.та от Република Турция в Република България, без разрешение на надлежните органи на властта.

Съдът е дал ход на делото при условията и по реда на задочното производство - в отсъствието на подсъдимия, но с участието на служебния му защитник, назначен от фазата на БП – адв.Е. Т. от АК-гр.Ямбол, като е приел, че са нА.це предвидените в закона предпоставки за разглеждане на делото по този ред. Съдът е счел, че разглеждането на делото в отсъствието на подсъдимия не би попречило за изясняване на обективната истина по делото.

В съдебно заседание участващият по делото прокурор С. С. при РП-Ямбол, поддържа повдигнатото против подсъдимия С. А. А. обвинение в извършване на престъпление по чл.279 ал.1 от НК, като намира същото за доказано по категоричен начин както от обективна, така и от субективна стрА.. Предвид на това представителят на обвинението моли съда да признае подсъдимия С. А. А. за виновен по повдигнатото му обвинение, като смята, че са нА.це многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, поради което предлага да му се наложи наказание 5 месеца лишаване от свобода, което да бъде отложено за изпитателен срок от 3 години, както и глоба в размер на 500 лева.

Назначеният в хода на бързото производство служебен защитник на подсъдимия С. А. А., адв.Е. Т., в хода на устните прения не оспорва авторството на деянието и намира обвинението за доказано по несъмнен начин, въз основа на събраните доказателства. Пледира при индивидуА.зиране на наказанието да бъдат взети предвид изключителните и многобройни смекчаващи вината обстоятелства, а именно младата възраст на подсъдимия, ниската му правна култура и съдействието на органите на БП, поради което наказанието на подс. С. А. А. да бъде определено при условията на чл.55 ал.1 т.1 от НК, като му се наложи наказание 5 месеца лишаване от свобода, което да бъде отложено за изпитателен срок от 3 години, както и глоба в размер на 500 лева.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и като съобрази процесуалната им годност, приема за установени от **фактическа стрА.** следните факти, а именно:

Подсъдимият С. А. А. /S.A.A./ е роден на *****г. в гр.Хама, Сирийска арабска република и е гражданин на тази стрА..

Съгласно обясненията му, дадени в хода на БП в качеството му на обвиняемо лице, приобщени по реда на чл.279 ал.2 вр.с ал.1, т.2 от НПК, същият преди около три месеца, на неустановена дата, е напуснал родината си по произход – Сирийска арабска република, поради военните действия и нелегално е влязъл на територията на Република Турция, в гр.Истанбул, , където се установил в кв.“Аксаaray“ и започнал работа като общ работник. Тъй като живота в Турция стА.л труден икономически, подсъдимият решил да се придвижи до Федерална република Германия, където да пребивава и работи, като премине през Република България. Тъй като не притежавал надлежно разрешение да влезе в Република България, подсъдимият решил да стори това не по предвидения от закона начин - без съответно разрешение на надлежните органи на властта и не през определените за това места. Във връзка с това си решение подсъдимият С. А. А. се свързал чрез социалните мрежи с неустановено по делото лице – кА.лджия, който да го преведе през границата между територията на Р Турция и Р България срещу сумата от 100 евро.

На 13.02.2024г. вечерта, в гр.Истанбул подсъдимия С. А. А., заедно с други чужди граждани, общо група от 15 мъже, били качени в автомобил и извозени до гориста местност, в близост до турско-българската граница. На това място автомобилът спрял и групата от 15 мъже била свалена и поведена от водач пеша през гористата местност към турско-българската граница. Автомобилът и шофьора му се върна. през това време на обратно. След като групата от 15 чужди граждани, водена от водача стигна до възпрепятстващото съоръжение, пренощува там. На следващия ден – на 14.02.2024г., сутринта водачът повел подсъдимия и остА.лите 14 лица от групата. Преодолели през отвор възпрепятстващото съоръжение (ограда), поставено да възпира нелегалното преминаване през границата между Република Турция и Република България. По този начин на 14.02.2024г. подсъдимият С. А. А. в района на гранична пирамида № 194, находяща се в землището на с. Воден, общ. Болярово, обл. Ямбол, преминал през дупка във възпрепятстващото съоръжение и влязъл на територията на Република България, в землището на с.Воден, общ.Болярово, обл.Ямбол, без разрешение от надлежните органи. По същото време и по идентичен начин остА.лите сънародници на подсъдимия също влезли на територията на Република България. Водачът им остА.ла на територията на Р. Турция. След това подсъдимият и остА.лите лица от групата, по указания на водача, продължили движението си към вътрешността на стрА.та. Десет минути по-късно, на около сто метра от мястото на нелегалното преминаване на границата ни, подсъдимият С. А. А. и остА.лите 14 лица от групата са били задържани от граничните служители на МВР. Полицейските служители са докладва на оперативния дежурен на ГПУ - Елхово за случая. На място пристигнали служители на „Гранична полиция“ и са задържали подсъдимия С. А. А. и другите 14 лица - чужди граждани.

Служителите на „Гранична полиция“ започнали да извършват оперативно-издирвателни мероприятия за разкриването на случая. В хода на същите, на 14.02.2024г., свидетелят И. С. И. - младши инспектор в 04 ГОДГ при ГПУ-Елхово, извършил обход на възпрепятстващото съоръжение, разположено по границата между Република България и Република Турция, в землището на с.Воден, общ.Болярово, обл.Ямбол. В района на 194-та гранична пирамида свидетелят И. е установил отвор /дупка/ в долната част на изграденото възпрепятстващо съоръжение, както и кални следи от множество лица с направление от Р. Турция към вътрешността на стрА.та ни.

При разпита си в хода на БП подсА. се е признал за виновен по повдигнатото му обвинение по чл.279, ал.1 от НК и е дал кратки обяснения за времето и мястото на преминаване на държавната ни граница, вкл. и че не е имал надлежно разрешение да я премине, поради което е ползвал услугите на кА.лджия, който го е превел през границата от Република Турция в Република България, не по установения за това ред. В обясненията на подсъдимия, приобщени към доказателствената съвкупност по делото, чрез прочитането им по реда на чл.279 ал.2 предл.ІІ-ро вр. с ал.1 т.2 от НПК, същият е заявил, че целта му е била да стигне до ФР Германия.

Тъй като при задържането у подсъдимия не е бил намерен национален документ за самоличност, самоличността му е била снета от разследващия орган, по негови данни. Лицето се идентифицирало с имената: - С. А. А. /S.A.A./, роден на *****г. в гр.Хама, Сирийска арабска република, гражданин на Сирийска арабска република. Тази самоличност подсъдимият е заявил чрез преводач, пред разследващия орган, при привличането и разпита му като обвиняем в хода на БП. Така установената във фазата на БП самоличност се възприе и от съда в хода на съдебното производство, предвид липсата на представен и в хода на съдебното следствие документ за самоличност на подсъдимия.

От приложената в материята по БП справка за съдимост, с рег.№ 240216005000075511 от 16.02.2024г., издадена от БС при Районен съд-Елхово, след направена справка в ЦБС при Министерство на правосъдието, се установи, че подсъдимият С. А. А. не е осъждан.

Горната фактическа обстановка се възприе от настоящия съдебен състав въз основа на събраните гласни доказателства – от обясненията на подсъдимия, приобщени чрез прочитането им по реда на чл.279 ал.2 предл.ІІ-ро вр. с ал.1 т.2 от НПК, с които същия изрично е заявил, че се признава за виновен по предявеното му обвинение, от показанията на свидетеля И. С. И. /“мл.инспектор“ в 04 ГОДГ в ГПУ-Елхово към РД“ГП“–Елхово/, дадени в хода на съдебното следствие и от писмените доказателства, приложени по делото и приобщени към доказателствения материал чрез прочитането им по реда на чл.361 вр.с чл.283 от НПК.

Обясненията на подсъдимия, макар и средство за защита, кореспондират с остА.лия доказателствен материал, поради което съдът ги възприе за достоверни. Същите съдържат фактически твърдения относно времето и мястото на извършване на деянието, както и такива относно формата на вината и мотивът за осъществяване на инкриминираното престъпление.

Показанията на разпитания свидетел И. С. И. се кредитират от настоящия съдебен състав като достоверни, логични и последователни. Липсват индиции за предубеността на свидетеля. Показанията на този свидетел кореспондират с остА.лия доказателствен материал по делото, в т.ч. и с признанието на самия подсъдим, че е извършил вмененото му престъпно деяние. Възпроизведените от свидетеля И. факти са пряко относими към мястото и механизма на осъществяване на престъпното деяние и начина на откРИ.е на подсъдимия.

Писмените доказателства, приложени по БП № 19/2024г. по описа на ГПУ-Елхово /справка за съдимост на подсъдимия, Заповед за задържане на лице от 14.02.2024г., Декларация за правата на задържано лице, Протокол за обиск на лице от 14.02.2024 г., Разписка за върнати вещи и пари на задържано лице от 15.02.2024 г., Приемо-предавателен протокол от 14.02.2024г., Евродак дактилоскопна карта, Писмо с Рег. № 105450-850/01.03.2024г. на началник СДВНЧ-Любимец /, се прецениха за редовни от външна стрА., а като кореспондиращи с остА.лите доказателства по делото, се кредитират от съда.

От така приетата за установена фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

От обективна и субективна стрА. подсъдимият С. А. А. /S.A.A./, роден на *****г. в гр.Хама, Сирийска арабска република, **гражданин на Сирийска арабска република**, със средно образование, неженен, безработен, с адрес в гр.Хама, Сирийска арабска република, **неосъждан**, без документи за самоличност, с деянието си **е осъществил престъпния състав на чл.279 ал.1 от НК**, тъй като на 14.02.2024г., в района на гранична пирамида № 194, находяща се в землището на с.Воден, общ.Болярово, обл.Ямбол, влязъл през границата на стрА.та от Република Турция в Република България, без разрешение па надлежните органи на властта.

В случая от обективна стрА. изпълнителното деяние е осъществено от подсъдимия С. А. А. чрез фактически действия по преминаване през държавната ни граница в посока от Република Турция в Република България. Същото е осъществено като на 14.02.2024г. подсъдимият е влязъл през границата на стрА.та ни, без да е получил разрешение от надлежните органи на властта, осъществяващи гранично-пропускателен контрол. Подсъдимият не е имал необходимата виза, удостоверяваща правото му за влизане в стрА.та ни, изискуема както с оглед неговото гражданство, така и с оглед държавата, от която осъществява фактическото преминаване на държавната ни граница – от съседната Република Турция. Или от обективна стрА. с деянието си, подсъдимият е нарушил установения в стрА.та режим и ред за преминаване на държавната ни граница, като деянието е осъществено в първата изпълнителна форма, визирА. в чл.279 ал.1 от НК – „без разрешение на надлежните органи на властта“, в хипотезата на „влизане“ в стрА.та. Деянието е довършено, предвид на това, че подсъдимият е успял да премине държавната граница, като е задържан във вътрешността на стрА.та ни.

От субективна стрА. инкриминираното деяние е извършено виновно, при пряк умисъл, като подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на извършеното, предвиждал е неговите последици и е целял тяхното настъпване. Въз основа на доказателствата по делото и направеното от подсъдимия признание в обясненията му, дадени в хода на БП в качеството му на обвиняемо лице, включени в доказателствената съвкупност по реда на чл.279 ал.2 предл.П-ро вр. с ал.1 т.2 от НПК, се установи, че С. А. А. е предприел пътуването си като е напуснал Р.Турция, където е пребивавал около 3 месеца, след като е напуснал на неустановена дата родината си по произход – Сирийска арабска република, поради трудния живот и водените на места военни действия, с намерение да отпътува от стрА.та ни за ФР Германия, където да се установи и да работи. Същият не е заявявал изрично в дадените от него обяснения пред разследващия орган в хода на БП, че е влязъл в стрА.та ни, за да търси закрила. Предприемайки пътуването си към Република България, подсъдимият е бил наясно с обстоятелството, че ще премине през турско-българската граница, както и че му липсва изискуемото се разрешение за влизане в Р. България като държава-член на ЕС, бил е наясно и с установения пропускателен граничен контрол при преминаване на държавната ни граница. Същият е съзнавал и че ще влезе в стрА.та ни без знанието на граничните власти, следователно в съзнанието му е била формирана представата за противоправния характер на деянието му и за неговите общественотоопасни последици, които е предвиждал, а от волева стрА. пряко е целял и искал тяхното настъпване, за да реА.зира целта си – да влезе на територията на Република България, от където да продължи към Федерална република Германия.

Съдът не намери основания за приложението на чл.279, ал.5 от НК, съгласно който текст, не се наказва лице, което влезе в стрА.та ни, за да се ползва от правото на убежище съгласно Конституцията. Липсват каквито и да било доказателства, че подсъдимият е преминал границата без съответно разрешение по причини, свързани с неговия произход, политически убеждения или религиозни вярвания или че е бил преследван заради своите убеждения или дейност в защита на международно признати права и свободи. Не са направени и доказателствени искания в тази насока от подсъдимия чрез неговия служебен защитник в хода на съдебното следствие. Законът изисква да бъде установено наА.чието на посочените обстоятелства, за да се приложи хипотезата на чл. 279, ал.5 от НК, че влизането в стрА.та е свързано единствено с желание, да се ползва от правото на убежище по смисъла на чл.27, ал.2 от Конституцията на Република България, като основаниято за предоставяне на закрила - основателно опасение от преследване по причини на раса, религия, етническа принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определ. социална група, следва да е наА.це по отношение на конкретното лице – в случая на подсъдимия, гражданин на Сирийска арабска република. Съобразявайки се в случая с причините, мотивирани подсъдимия С. А. А. да напусне доброволно родината си – Сирийска арабска република и да влезе нелегално на територията на стрА.та ни, след престой на територията на Р. Турция, като взе предвид и обстановката в държавата по произход /липсата на безогледно насилие, характеризиращо наА.чие на повсеместен въоръжен конфликт/, съдът в настоящия си състав прие, че не са наА.це основанията за прилагане разпоредбата на чл.279 ал.5 от НК спрямо подсъдимия, тъй като извършеното от него не попада в приложното поле на този фактически състав.

Предвид изложеното, съдът призна подсъдимия **С. А. А. /S.A.A./, гражданин на Сирийска арабска република**, за виновен в извършване на престъпление по чл.279 ал.1 от НК.

Причините и мотивите за извършването на деянието. съдът намери в незачитане от стрА. на подсъдимия на установения в стрА.та ни правов ред и в частност на законовата уредба, регламентираща реда за преминаване на държавната граница, както и в личните мотиви, принудили подсъдимия да напусне доброволно родината си – Сирийска арабска република, а впоследствие и Р.Турция, където пребивавал за кратък период от време, за да

премине на територията на държава-членка на ЕС, каквото се явява Р. България, от където да се придвижи към Ф.Р. Германия, където желаел да се установи и да заживее.

При определяне на вида и размера на наказанието съобразно изискването на чл.54 от НК, съдът намира, че макар престъплението, извършено от подсъдимия да е против дейността на държавни органи, то в случая извършеното от подс. С. А. А. деяние по чл.279 ал.1 от НК не се отличава с по-висока степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпления от същия вид, като се съобрази и с динамиката на този вид престъпления понастоящем в стр.А.та ни. Съдът отчете и ниската обществена опасност на подсъдимия, който до настоящия момент не е бил осъждан, имал е добросъвестно процесуално поведение в хода на БП, правейки самопризнания по предявеното му обвинение, с което е съдействал за разкриване на обективната истина по делото. Взеха се предвид и подбудите, мотивирани подсъдимия да извърши вмененото му престъпление, както и механизма на извършването му, а също и младата му възраст. Посочените смекчаващи обстоятелства биха могли да бъдат определени както като многобройни, така и като изключителни, за да се определи наказание при условията на чл.55 от НК. При тези фактически констатации, и при наличие на многобройни и изключителни смекчаващи вината на подсъдимия обстоятелства, както и с оглед изпълнение на целите на наказанието, съобразно изискването на чл.36 от НК – да се поправи и превъзпита децата към спазване на законите и добрите нрави, да се въздейства предупредително върху него и му се отнеме възможността да върши други престъпления и да се въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото, съдът наложи на подсъдимия С. А. А. наказание лишаване от свобода по чл.279 ал.1 от НК при условията на чл.55, ал.1, т.1 от НК под предвидения в престъпния състав на чл.279 ал.1 от НК минимум от 3 години лишаване от свобода, а именно: - **ПЕТ МЕСЕЦА лишаване от свобода, както и на основание чл.55 ал.2 от НК наложи на подсъдимия кумулативно предвидено в престъпния състав на чл.279 ал.1 от НК наред с наказанието лишаване от свобода наказание глоба** в полза на Държавата в **размер на 500.00 лева**, като за това се съобрази с тежкото материално състояние на подсъдимия, липсата на работа и доходи.

Относно прилагането на разпоредбата на чл.66 ал.1 от НК: Съдът прецени, че са наличие предвидените в посочената разпоредба условия за прилагането на този вид /условно/ осъждане спрямо подс. С. А. А. за деянието по чл.279 ал.1 от НК, в извършването на което бе признат за виновен. А именно: подсъдимият към датата на извършване на инкриминираното престъпно деяние не е бил осъждан на лишаване от свобода за престъпление от общ характер, наложеното на подсъдимия наказание лишаване от свобода за срок от 5 месеца е от вида, за който е допустимо отлагането на изтърпяването му /лишаване от свобода/ и същото е в рамките до три години. Съдът намери, че за поправянето и превъзпитанието на подсъдимия и за постигане целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл.36 от НК, не е необходимо наложеното на С. А. А. наказание лишаване от свобода, да бъде изтърпяно ефективно, тъй като личността му не е с висока степен на обществена опасност. Предвид на това, на основание чл.66 ал.1 от НК съдът отложи изпълнението на наложеното на подс. С. А. А. наказание лишаване от свобода за срок от 5 месеца, за изпитателен срок от **ТРИ години, считано от датата на влизане на присъдата в сила.**

На основание чл.189, ал.2 от НПК съдът постанови направените по делото разноси за преводач в хода на БП в размер на 30.00 лева, да отидат за сметка на орг.А., който ги е направил – РД"ГП" – Елхово.

Воден от гореизложеното, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

/М. Кирова/